

Žaloba podaná dne 10. března 2017 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-128/17)

(2017/C 151/31)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský Parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES; ⁽¹⁾
- podpůrně zrušil uvedenou směrnici v části, v níž se týká stanovení národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika předkládá proti napadené směrnici následující žalobní důvody

1. Porušení zásady loajální spolupráce (čl. 4 odst. 3 SEU)

Žalované orgány nejednaly při přípravě napadené směrnice transparentně, neboť členské státy uvedly do nerovného postavení a pouze některým z nich uložily povinnost dodatečných závazků ke snížení emisí, které nejsou odůvodněny z hlediska nákladové efektivity ani předpoklady, z nichž vychází metodika přidělení závazků. Tím, že Polsku (a dvěma dalším členskými státy) byly před dosažením konečné dohody s Evropským parlamentem uloženy nové závazky ke snížení emisí, jejichž účelem je splnit ambicióznější obecnou úroveň snížení emisí, bylo Polsko fakticky vyloučeno z jednání o konečné podobě národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030.

Kromě toho žalované orgány zbavily Polsko možnosti, aby účinně ověřilo údaje týkající se Polska, které byly základem pro stanovení národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030, čímž porušily právo Polska vyjádřit své stanovisko.

2. Porušení zásad otevřenosti a transparentnosti (článek 15 SFEU) a neexistence dostatečného odůvodnění (článek 296 SFEU)

Polská republika tvrdí, že výchozí předpoklady, které jsou základem pro stanovení národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030, nebyly k dispozici ani nebyly zveřejněny. Nebyly poskytnuty žádné informace o předpokladech, o něž se opíraly prognózy týkající se technologické struktury jednotlivých odvětví, byť tyto předpoklady byly použity pro prognózy emisí v roce 2030. V důsledku neexistence těchto informací není možné ověřit spolehlivost prognóz emisí, které byly přijaty pro rok 2030. Dále není jasné, podle jakého vzorce byl proveden výpočet obecného cíle v oblasti ochrany zdraví, který se mimo jiné týká snížení úmrtnosti v Evropské unii, jenž je zahrnut do celkového závazku Evropské unie ke snížení emisí a do závazků jednotlivých členských států.

V důsledku toho nebylo odůvodnění orgánů, které uvedenou směrnici přijaly, uvedeno v souvislosti s výše uvedenými závazky ke snížení emisí jasně a jednoznačně.

3. Porušení povinnosti provést řádné hodnocení dopadů napadené směrnice na jednotlivé členské státy a porušení povinnosti provést řádné posouzení dopadu jejího provádění

Polská republika tvrdí, že vzhledem k rozsáhlým hospodářským a sociálním dopadům závazků ke snížení emisí stanovených na rok 2030, které lze očekávat ve členských státech, je hodnocení dopadů provedené Komisí nedostatečné.

V hodnocení dopadů je uveden vztah mezi dosažením cílů směrnice a strukturálními změnami, které spočívají ve snížení podílu uhlí, které je v energetickém odvětví a odvětví obecního bydlení využíváno jako palivo. Hodnocení dopadů ovšem neobsahuje podrobnou analýzu, která by se zaměřila na to, zda očekávaný dopad provádění závazků významně ovlivní volbu členského státu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu jeho zásobování energií. Tato skutečnost je významná zejména z toho důvodu, že pokud by se tento významný vliv potvrdil, znamenalo by to, že unijní normotvůrce měl přijmout napadenou směrnici na jiném právním základě, konkrétně na základě čl. 192 odst. 2 SFEU, a nikoli na základě čl. 192 odst. 1 SFEU.

4. Porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU).

Žalované orgány nezohlednily závažné hospodářské a sociální náklady, které vzniknou v důsledku provádění závazků ke snížení emisí částic v Polsku od roku 2030. Plnění závazků ke snížení emisí od roku 2030 v Polsku proto bude mít pro Polsko závažné negativní hospodářské a sociální důsledky. Výdaje vynaložené s cílem tyto závazky splnit se mohou ukázat jako nepřiměřené ve vztahu k předpokládaným účinkům.

Je zjevné, že pro dosažení cílů stanovených v této směrnici nebylo zapotřebí, aby byly stanoveny tak vysoké národní závazky ke snížení emisí platné od roku 2030.

5. Porušení zásady rovnosti členských států (čl. 4 odst. 2 SEU) a zásady vyváženého rozvoje (čl. 191 odst. 3 čtvrtá odrážka ve spojení s čl. 191 odst. 2 SFEU)

Závazky ke snížení emisí na období od roku 2030, které byly uloženy jednotlivým členským státům, nezohledňují rozdílnou hospodářskou situaci, technologické a sociální podmínky v členských státech, včetně míry investic, jež jsou zapotřebí v různých regionech Evropské unie. Závazky ke snížení byly stanoveny na základě standardizované metody, která nezohledňuje skutečnou a rozdílnou hospodářskou a sociální situaci v jednotlivých členských státech.

Dále, žalované orgány při stanovování národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030 pravděpodobně řádně nezohlednily skutečnost, že značné množství znečišťujících látek vstupuje v některých členských státech do ovzduší v důsledku jejich pohybu přes hranice, přičemž pocházejí z oblastí z bezprostřední blízkosti Evropské unie, což může vést k nerovnému zacházení se členskými státy, které hraničí s třetími zeměmi ve srovnání se státy, jichž se problém vstupu znečišťujících látek z oblastí mimo Evropskou unii netýká.

(¹) Úř. věst. 2016, L 344, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. března 2017 Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 10. ledna 2017 ve věci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie

(Věc C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a A.M. Almendros Manzano, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil bod 1) výroku napadeného rozsudku;

— zamítl jako neopodstatněný návrh společností Gascogne Sack Deutschland a Gascogne, uplatněný v řízení v prvním stupni, znějící na zaplacení částky 187 571 eur z titulu ztrát údajně vzniklých z důvodu dodatečných plateb za bankovní záruku po uplynutí přiměřené lhůty;